

FINANSAVIMAS IR MATERIALINIS TECHNINIS APRŪPINIMAS

[...] įstatyminis reguliavimas, pagal kurį finansinius asignavimus konkreitiems teismams skiria ne Seimas, įstatymu tvirtindamas valstybės biudžetą, o vykdomosios valdžios institucijos ar pareigūnai, nesiderina su Konstitucijoje nustatytu vykdomosios ir teisminės valdžios atskyrimo, šių valdžių savarankiškumo ir tarpusavio nepriklausomumo principais, sudaro vykdomajai valdžiai galimybę daryti įtaką teismų veiklai. Teismų nepriklausomumo principas apima ir teismų finansavimo nepriklausomumą nuo vykdomosios valdžios. Šį principą galima užtikrinti įstatymų normose įtvirtinus nuostatą, kad valstybės biudžete būtų nustatoma ir tai, kiek lėšų skiriama kiekvienam teismui, kad būtų sudarytos tinkamos sąlygos vykdyti teisingumą. [...] norma, kurioje nustatyta teisingumo ministro kompetencija organizuoti apylinkių, apygardų teismų bei Apeliacinio teismo finansinį aprūpinimą, prieštarauja Konstitucijos 109 straipsnio 2 daliai.

(Konstitucinio Teismo 1999 m. gruodžio 21 d. nutarimas)

[...] Teisingumo ministro kompetencija negali peržengti tinkamo darbo sąlygų teismams užtikrinimo ribų. Įstatymo norma nustato teisingumo ministro įgaliojimus išsiaiškinti teismų materialinius poreikius, jo pareigą padėti tiek teismų sistemai, tiek atskiriems teismams racionaliai panaudoti jiems skirtas valstybės biudžeto lėšas, sudaryti teismams tinkamas sąlygas veikti. Konkretaus teismo materialinis aprūpinimas priklauso nuo to, kiek lėšų iš valstybės biudžeto šiam teismui yra skirta. Atsižvelgiant į tai, kad įstatymuose teisingumo ministrui negali būti nustatyti įgaliojimai spręsti, kiek lėšų skirti kiekvienam konkrečiam teismui, įstatymo norma, nustatančia teisingumo ministro įgaliojimus organizuoti teismų materialinį aprūpinimą, nėra pažeidžiamas teismų nepriklausomumas.

(Konstitucinio Teismo 1999 m. gruodžio 21 d. nutarimas)

[...] Bloginti įstatymų numatytas finansines ir materialines technines teismų veiklos sąlygas draudžiama. Kai iš esmės pablogėja valstybės ekonominė ir finansinė būklė, Seimas gali peržiūrėti teismų finansines ir materialines veiklos sąlygas.

(Konstitucinio Teismo 2006 m. kovo 28 d. nutarimas)

[...] Valstybės investicijų programos – vienas iš teismų finansavimo šaltinių. Įstatymų leidėjas, reguliuodamas teismams numatytą valstybės investicijų programų projektų rengimą, pateikimą Vyriausybei, asignavimų valstybės investicijų programoms skyrimą, perskirstymą, kitus su teismams numatytomis valstybės investicijų programomis susijusius santykius, turi tam tikrą diskreciją. Tačiau tai darydamas įstatymų leidėjas negali nustatyti tokio teisinio reguliavimo, kad kokia nors valstybės valdymo institucija turėtų įgaliojimus sudaryti tokių valstybės investicijų programų projektus ir teikti juos Vyriausybei, jų neaprobavus (t. y. jiems nepritarus) įstatyme numatytai teisminės valdžios savivaldos institucijai, tokio teisinio reguliavimo, kad kuri nors valstybės valdymo institucija be tokio išankstinio aprobavimo turėtų teisę teikti pasiūlymus Vyriausybei dėl asignavimų skyrimo teismams numatytoms valstybės investicijų programoms po to, kai Seimas valstybės biudžete numato lėšas tokioms programoms, taip pat tokio teisinio reguliavimo, kad kokia nors valstybės valdymo institucija be minėto išankstinio aprobavimo turėtų teisę teikti pasiūlymus Vyriausybei dėl paskirtų asignavimų teismams numatytoms valstybės investicijų programoms perskirstymo.

(Konstitucinio Teismo 2006 m. gegužės 9 d. nutarimas)